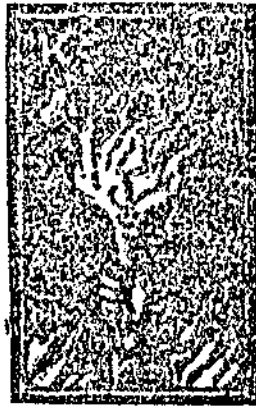

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.

RAB. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens.

Organ of the Bulgarian Communist Workers' Party.

Organe du Part. Ouvrier Communiste de Bulgarie.

АБОНАМЕНТ: 10 броя — 10 лв., 20 броя — 20 лв., 40 броя — 40 лв., Един брой — 1 лв. Двоен брой — 2 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 25 линия № 2 — Варна
Adresse: Sch. Dikidjiev, 25 linia № 2 — Warna (Bulgarie)

Б. Р. К. П. не е и не може да бъде общогражданска, а е класова партия. Тя ще се опира изключително на работнишката класа. Б. Р. К. П. взема работника не като гражданин, какъвто той е в улицата, в махалата, кръжмата, на пазаря, а като производител — какъвто той е в фабриката, работилницата, мина-та, карьерата, транспорта, на пристанището и пр.

Печатница „Зора“ — Наемател: Печатарска Производит. Кооперация „Единство“ — Варна.

Позив на Германската Работн. Комунист. партия.

По повод на рурските събития Г. Р. К. П. отправя към германските работници следния позив:

Работници, другари,

Все по бясно върви капиталистическото общество в своето развитие към хаос. Законите за развитието на капиталистическото стопанство, окупацията и концентрацията обуславят постоянно изостряне на класовите противоречия. С прибирането на капитала в ръцете на малци-на притежатели числото на неиму-щите става все по-голямо. Заедно с усъвършенстването на средствата за производство, популационната сила на по-голяма част от купувачите спада все повече и повече.

Кризите, натрупването на непродадени стоки, ограничаване на производството, намаляването на търговията и усилването на безработицата са симптоми за смъртната криза на капитализма. Така настъпва края в развитието на капиталистическото стоково производство.

Всевъзможните конференции — Вашингтон, Генуа, Хага, Лондон, Париж означават, че няма средство да се попречи застропаляването на капиталистическото общество, че е изключена възможността за по-нататъшното интернационално капиталистическо и мирно демократическо негово развитие. Национализма и шовинизма чъртят по нататъшният път на буржуазното общество. Стремещт за заграване чужди земи означава падане на националните прегради в името на империализма, шовинизма.

Опрени о военното си надмощие Съединените Щати станаха господари на мексиканските петролни извори. Военното надмощие на Англия ѝ даде азиатските петролни извори. Франция, която тепърва се развива като индустриална страна, богата с руди, бедна с въглища, се нуждае за по-нататъшното си развитие от много каменни въглища, които тя завладя с заемането на рурската област.

На мястото на стопанското нахлуване иде насилственото заграване. Според поговорката — един царува друг робува — един капитал поглъща другия, една държава опростява другата.

Те се сжгласяват само в едно — в експлоатацията на пролетарията; да увеличат печалбите си чрез по-голяма експлоатация на пролетарията; тежестите на кризата да свалят върху плещите на пролетарията.

14,000,000 съвсем безработни, непосредствено спадане на надниците или такова обусловено от повишените цени на стоките ни сочи ясно кой ние кой плаща.

При това буржуазията се ползува от всевъзможни средства да потис-

ка пролетарията. Характеристично е интермецото Бриян — Симон: „Германия помогна на френската буржуазия в борбата ѝ против парижката комуна“. „Кой знае дали Франция няма да помогне на Германия в борбата ѝ против болшевиизма“. С кръв се потушава всяко пролетарско движение от „пазителите на реда“ в демократическа Германия. Водителите му предателски се избиват.

Милитаризма и правосъдието се урнаха и против френските работници.

Ето защо пролетарията няма какво друго да чака нито от Германския, нито от френския капитал. Той няма защо да се застъпва нито за германския, нито за френския капитализъм, да бъде за или против завладяването на Рурската област.

Удря кървавия час за падането на капитализма. Пред пролетарията има два пътя — комунизъм, или възвръщане към варварството.

Сега се решава дали пролетарията ще загине заедно с умирающия капитализъм, или ще съзнае историческото си предназначение ще се дигне за борба да унищожи капитализма и сам да стане пръв исторически фактор. Време е, отдавна е време, за пролетарията да излезе от парламентарно-синдикалните организации.

Общият Германски синдикален съюз, обединен с дем. партия, Герман. комун. партия — всички са единодушни в „протеста си против френското своеволие“. Станали съставна част от буржуазното общество, те са свързани с него на живот и на смърт едините са в услуга на националната буржуазия, другите в услуга на капиталистическата руска външна политика.

Пролетарията не протестира против френското своеволие. Той знае, че пътя на буржуазията е усеян с пролетарски трулове. Врагът на пролетарията е капиталистическото общество. Целта на пролетарията е да срине това общество с каквито средства може.

В тази борба на пролетарията Г. Р. Ком. партия ще бъде негов ръководител. Антипарламентарно, анти синдикално, антизаконно ще води пролетарията тази борба. Борба против капитала и заедно с това, борба против национализма и шовинизма, борба против реформизма и опортюнизма.

Да живее революционната класова война!

Да живее диктатурата на пролетарията!

Да живее всемирната революция!

Централен Комитет на Германската Работническа Комунистическа партия.

ната буржуазия и на нейната радикална и карьеристическа интелигенция в настоящия век се явяват предявяваните днес демократически, економически и политически реформи на II и III интернационала и техните секции, начело с Руската съветска дребнобуржуазна демократическа република.

Стоещи фактически върху почвата на частната собственост, въпреки техната революционна фразеология, реформите на горните, „социалистически“ и „комунистически“ интернационали не прескачат границата на буржуазната демокрация. Московският интернационал, който днес държи рекорд в устояването на тая демокрация, не отива в своите издигнати в интернационален мащаб прехвалени реформи по-далеч от: унищожение на Нийойския договор; прехвърляне цялата дънжана тежест върху градската и селска буржуазия; ограничение експлоатацията на лихварския, търговския и спекулантския капитал чрез създаването на ефтин кредит от държавата за маломомните селени и занаятчий, чрез развитие и подигане на работническите и селски кооперации, както и чрез въвеждането на държавния монопол върху външната търговия; увеличаване надниците на работниците и заплатите на служащите до размера на-поскъпването; работническо законодателство, работническа инспекция на труда, контрола над производството от фабрични съвети и професионални съюзи; мир с Турция, мир и съюз с Съветска Русия; национална независимост на потиснатите народи в Македония, Турция, Добруджа и в всички други балкански страни; изграждане на съветски републики и съюза им в Балкан. С. Ф. Съв. Република и пр. и пр.

Като ги освободим от демагогията и агитационния характер, тия искания, ако се приложат, не само не унищожават частната собственост в нейната основа, но и се явяват като мощно средство за нейното закрепване и несъмнено продължаване икономическото и политическо робство на наемната работническа класа. И ако при все това буржуазията води борба против некой от тия реформи, то е защото тя не иска изведнаж и като тжй да плати толкова скъпо продадената ѝ кожа на индустриалните работници от идеолозите „социалисти“ и „комунисти“ на градската и селска едра и дребна буржуазия.

Докато изходната точка на демократията е запазването и закрепването на частната собственост, чрез нейната най-висша форма днес — държавния капитализъм и кооператизма, — то изходната точка на комунизма е безусловното унищожаване на частната собственост и въстановяването на пролетарската диктатура. Той е чужд на буржуазната и дребнобуржуазната реформа. Неговите средства и методи на борба са масовата политическа стачка и въоръженото въстание. Борбата си той възлага не на „масите“ от дребната градска и селска буржуазия и техната интелигенция, а предимно и изключително на работническата класа, заета в индустриалното производство. Неговата най-близка и непосредствена цел и класова историческа задача е пролетарската революция.

Ние можем да завършим с думите на маркса: „Пътят на освобождението на пролетарията върви през рутините на демократическата република и издигането на пролетарска диктатура“.

Буржуазна и пролетарска стратегия в революционните съжакования.

Днес българския комунистически пролетарият може да почерпи достатъчно революционни примери в историята на революционните борби, ако не иска подобно на тесняцината да играе в революционни игри на излагане масите, и един ден да плати своите грехове с кръвта си. Нека в това отношение той се учи от Руския, Германския, Италианския и пр. пролетарият.

Руския пролетарият беше неуязвим, до гдето стоеше въоръжен и забарикадиран в своите фабрики и заводи. Руската контрреволюция в лицето на меншевиките, социал-демократи и социалисти-революционери се беше открито решила със своето временно коалиционно правителство, да пусне малко кръв на пролетарията, за излекуването му от „крайни увлечения“, но това тя не се решаваше да направи. Ней и предстоеше всека фабрика и завод да превзема с шурми и предварителна артилерийска подготовка. Тя чакаше момент на друга обстановка по подходяща за нея. — Ето, защо, едва показания се в юлските дни на петербургските улици пролетарият, руската буржуазия и контрреволюция го обсипа с пушечен и картечен огън. Той требваше да се върне в изходното си положение, а контрреволюцията тържествуваше гобета и почна своите арести, проми, избивания и издевателства. За пролетарията това бе урок да не се увлича.

Германския пролетарият бе бит в уличния бой, и едва после прословутите преговори на опортюнистите и социал-патриотите с предателски договори, той бе излъган и бит в фабриките и заводите.

Пред Италианския пролетарият, който зае металургическите заводи и фабрики и се забарикадира в тях, буржуазното италианско правителство капитулира и само после парламентарните буржуазни „социалистически“ и „комунистически“ съглашения пролетарията бе излъган и предаде фабриките и заводите. И едва тогава италианската контрреволюция се реши да устрои кървави зрелища и развлечения за сметка на пролетарското поражение, вследствие на неговата грешка: да не върви до крайната цел на борбата т. е. да наложи своята диктатура. От друга страна буржуазията в лицето на своите фашисти с най-големо удоволствие и наслада избива комунистите и пролетарите на улиците, разрушава техните клубове и печатници, разгонва техните събрания и обсипва с куршуми техните шедствия.

Такава борба изисква не само буржуазна а и контрреволюционна стратегия и тактика, но и нейните материални интереси. Бомбардирането на фабриките и заводите и техния шурм със съвременните милитаристически методи, бият преди всичко основно самата буржуазия, защото разрушават основите на нейната капиталистическа собственост. Ето защо буржуазията в всеки опасен момент се старее да остави пролетарията без стратегическа позиция, като го изгонва из производството или посредством локаут или провокационни стачки и туря ключовете и стражи на своите фабрики и заводи, с което си гарантира победи.

От тук става ясно колко са безсмислени тесняшките методи превърнати от необходимост на съще-

Демократия и комунизъм.

Изходът на демократията е съществуването и увековечаването на частната собственост. Средствата и методите за това са общинизма, парламентаризма и кървавата диктатура. Главно за упражняването на последната, както и за насилственото завладяване на чужда собственост и територии, са се поддръжали и поддржат постоянни армии и разни фашистски и оргешки плащани банди.

При господството на дребната собственост, най-пригодната политическа форма за нейното развитие и задържане бе деспотизма, монар-

хизма При развитието на капитализма, истинската политическа форма за задържане работническата класа в нейния революционен устрем и осигуряване господството на буржуазията — това е републиката.

Политическата и економическата демократическа реформа е най-модното средство за отклонение на работниците от техния истински революционен път. В тоя смисъл, демократията е най-мощния щит на частната собственост и господството на градската и селска едра и дребна буржуазия.

Прототип на най-вещ и прифитен защитник на частната собственост и господството главно на дреб-

ственна борба, в обикновен култ на черкуване, с пренасяне пролетарските организации и акции из производството в традиционните клубове и театрални салони. И колко са провокационни извежданията на пролетарията по мегданите, градските площади в мирни шествия по градските улици, гдето буржуазията разполага със солидни въоръжени полицейско-военни апарати, гдето всеки буржуа е с револвер в джеба и всеки къща е съвременна крепост. Тъж тесняшка дребнобуржуазна тактика и легалитет, се създава само да се плаши буржуазията, да бъде по отстъпчива към реформи в интереса на дребната буржуазия. Теснящината така леко подлага пролетарията невъоръжен, под дулото на оръжието на буржуазията, и може да доведе заблуждаващите се в нея работници, само до кърваво беззащитно поражение, в най-желателния за буржуазията и контрреволюцията момент.

На буржуазната стратегия и тактика, пролетарията трябва да отговори със своя — изгодна за неговите успехи —

Пролетарията трябва да избегва, да се явява масово, невъоръжен на буржуазните улици и площади, на съвременния град. Пролетарията трябва да се откаже, да се самозатваря невъоръжен в клубове, театри, циркове и салони, окръжен с въоръжени от краката до зъбите готови класови врагове, пролетарията трябва да се откаже да се топи с бюлетини в ръката към буржуазните хитро устроени капани, — уж да шурмуват по тесняшки буржуазния строй. При мирна обстановка пролетарията трябва да укрепва своите организации, да вдълбочава своето съзнание и стига своите организационни връзки. До закъване на своите боеви сили, той води позиционна борба, като не се стреми с празни ръце да лови и превзема буржуазните градски цитадели, а като води и нападение и отбрана от своите позиции в производството; на което е съществен фактор. На буржуазните нападения, той отговаря със своите испитани оръжия: лишаването на буржуазията от нейното спокойствие и насъщни нужди. Той я лишва от средства на транспорт, телеграфи и пощенски връзки, от превоза и производството на продукти, от продукти, от печат и всичко що се намира в неговите ръце. Тези акции той разширява и изостря, до гдето те додат до най-високата си степен, когато пролетарията ще е в състояние да диктува икономически, като остави буржуазния град без хляб, без вода, без осветление, без отопление; като по такъв начин разстрой всички негови слове и надстройки. Тогава пролетарията минава в настъпление въоръжен, стройно, дисциплинарно и организирано го завладява.

През време на конфликтите, както частни тъжи и общи, пролетарията трябва да не излиза из фабричните и заводите, а да концентрира всички си живот в тех и ги защитава; а при необходимост на безрезултатно продължение на конфликта, той ги пуца в производствен ход и разполага с произведените продукти. По такъв начин пролетарията се отказва от опортюнистическия пасифитет на теснящината и възприема революционния активизъм на комунизма. Само с помощта на методите на активното съпротивление и активните борби, пролетарията може да вдълбочава отделни и частни конфликти до общи акции и ги озострява в революционни стълкновения.

ВЪНШЕН ПРЕГЛЕД.

Англия. Интернационална солидарност.

На една публична конференция, свикана от централната работническа комунистическа група в Лондон е бил гласуван следния манифест:

„Ние се солидаризираме с германските работници сега, които са нападени от француския империализъм и ги уверяваме че само комунизма може да ги спаси от тая тирания.

„Ние апелираме към британските, френските и американските войници в Германия не само да не пред-

приемат никакви действия срещу германските работници, но и да ги подпомогнат в конституирането на работническите съвети, които ние се надеваме да се зародят през Рурската криза.

„Ние апелираме към британските работници да не произведат и транспортират муниципални, които са нужни за френския империализъм в Рур или пак на британския империализъм в Анадола и за проливите. Ние апелираме към британските работници да не се борят за интересите на капиталистическия империализъм на изток.

Из „W. D.“ № 45 т. г.

Германия. По рурските събития, исканията на III интернационал, предявени чрез германската тесняшка партия са:

1. Оттегляне на окупационните войски.
2. Въвеждане 6 часов работен ден.
3. Сваляне правителството Куно.
4. Еднократна помощ за работниците, и
5. Освобождение затворниците.

Ясно е, че всичките тия искания в по-големата част са искания економически, т. е. за „парче хляб“, които ще запустят очевидно устата на работниците за да мълчат още повече, когато ги убива капитализма.

В Франция миньорската стачка, която трая само няколко дни с около 230,000 стачници е проиграна леко от унитарната конфедерация на труда — френската секция на болшевишкия синдикален интернационал, който вече достойно съперничил в опортюнизма на Амстердамци.

Според „L'Humanité“ тя била „прекратена“ с приети отчасти искания. Фактически, обаче тя е загубена. Работниците трябва да разберат, че епохата на економическите стачки е безвъзвратно отлетела и днес тя носи само пакости на работническата класа и революцията.

Революционна организация на Y. W. W.

Съюзът на индустриалните работници в света (Y. W. W. — Ай джбл ю джбл ю) често наричат революционна организация. Негово извонство вече минало, и борческите средства на неговите членове, както и жестоките нападения предпостави от американския капитализъм над него — всичко това е доказателство за неговите революционни намерения.

Сега чрез D. N. S. (неговият изпълнителен комитет) се информираме, че главният съвет на Y. W. W. решил да влезе в борба за 6 часов работен ден. С това искане както с много други такива Y. W. W. действа по предложението на „червеният“ интернационал на работническите съюзи, който в тая държава поне е единствената опозиция по отношение увеличението на работните часове и въпреки това не е направил нищо за намаление на работното време. Какво, обаче, сторил Y. W. W. говорейки за своето предложение за 6 часов работен ден.

„Едно нещо е, разбира се, да защитава дадени вече реформи и съвсем друго е да съдействаш за тях. За делегатите от Генералният съвет на Y. W. W. това е ясно, за да не си правят илюзии за бързината с която 6 часовия работен ден може да бъде факт.

„Те знаят, че изпълнението на тоя план изисква един дълъг период на усилено проучване. Веднаж, обаче, една голяма част от работниците разбрали логиката и правата на идеята за 6 часовия работен ден, играта ще бъде парирана.

„Това би било от полза да се вземат господарите. За тях ще бъде достатъчно това за да не останат много назад.

„Накрай, генералният съвет на Y. W. W. на дяло и на широко има за задача да се спре върху практическото разбиране на предмета. — За известно време организациите поддържат бюро за разузнаване, представляващи скратена форма на централното бюро. Такъв е планът за да се уголеми това бюро и да има за своя задача установяване връзки с Джълтоновият народен колеж в Минесота.“

Един дълъг период на изучаване

и усилена пропаганда ни описва изпълнителният комитет на Y. W. W. обща концентрация за самата цел в възпитаване работниците да се грижат за един 6 часов работен ден! Колко е печално че тия именно усилия не се посвещават в грижи за разрушаване на съвременния обществов ред!

Вие предполагате ли, другари, работници на Y. W. W., че ще спечелите 6 часов работен ден?

Ако вие оставите в притежание на капиталистите земята и индустрията те ще намалят вашите заплати или цената на вашия живот, за да работите с деволство извън пределното време и когато последната влязла на капиталистическата криза дойде и безработицата още по-страшно застане на вратата, господарите лесно ще вземат пак вашият труден спечелен 6 часов работен ден. Следователно, другари работници на Y. W. W., вие не ще спечелите един 6 часов работен ден, в сегашната економическа разруха без вие да влезете в борба от която да направите капитализма да коленичи и, когато вие сторите това, другари работници, вие сигурно ще се зарижете да сторите нещо повече от колкото съживяването на работният ден.

Необходимо ви е другари работници от Y. W. W., както и на всички други работници организирани, да бъдете далновидни в вашата пропаганда и да не забравяте, че вашите другари роби-надничари не са неразсъждаващи деца, но да имате твърдия опит на училището на живота.

Вие трябва също да не забравяте че капиталистите дават ухо на специалните аргументи на капиталистическата преса.

Северо-американските и английски работници, които искат 6 часов работен ден се посрещат от капиталистите с следния отговор:

„Разменната стойност на английските пари е висока, а тая на северо-американските още по-висока, как широкото производство в Съединените Щати и Англия би намерило пазар в Европа, ако работниците в Съединените Щати и Англия повишат цените на изработените стоки от това, че настояват за един по-къс работен ден в сравнение с другите страни?“

Но не са само капиталистите, които ще доказват това; работническите водители Гомперс в Америка и Хендерсон в Англия също ще си послужат с тия доказателства.

Революционерите ще отговорят: „Нищо от това ще разруши капиталистическото общество“.

Работниците, които не са революционери, ще кажат Гомперс и Хендерсон са прави; за нашето самопазване и за запазване нашата работа, ние трябва да бъдем умерени“.

Когато капитализма е зле, работниците могат да бъдат убедени в действително си, които биха направили капитализма още по-зле, твърдо вервайки че единствената надежда е в разрушението на капиталистическата система.

Следователно, другари, не с вашата социалистическа пропаганда ще убедите работниците, че те трябва да се разделят от досегашният адски живот в съвременното капиталистическо общество. Вратите на бъдещето за един съвършено нов живот те ще отговорят само чрез разрушението на съвременната капиталистическа система.

(Из „W. D.“ № 42).

Дописки.

В Плевенската „Комуна“.

Едно тяло и 2 души свързва тесняците и дружбашите в плевенската „Комуна.“ Тесняшките съветници — строители на града Плевен са в плен. От десно ги атакува блока и широките; на крайната левица седят дружбашките „бивши“ строители. Когато тесняците нещо предлагат, явна „революционна“ опозиция правят дружбашите. Това забавлява гледието за зрелища еснафи на Плевен. Сега приемат извънредния бюджет и то на „бърза ръка“. Тесняците, за да обложат капитала, трябва по тяхната логика да започнат

от малоимотните, за да не се сждат плевенските буржуа и да не ги подозират в „пристрастие“.

Учениците на тесняшката демагогия земеделците започват атаката с същата демагогия, с която в миналия съвет тесняците, като опозиция си служеха. Червенков (Тричленков) научил от протоколите всичко което декламираше Луканов — Табачкин и започва: „Ние (дружбашите) другари, сме за пълното освобождение на малоимотните. Нека капитала в Плевен понесе всичките тежести на днешната разруха на гр. Плевен и пр. и пр.“ Публиката се смее, тесняците с болшинство приемат обягането на малоимотните и с това дават добър пример на утрешните си наследници дружбаша да изцеждат и последните сокове на пролетарията в Плевен.

Писмо.

Виена, 24 II. 1923 год.

Другари,

Тук приложени изпращам 50 лева за фонда „Работническа Искра“.

„Работническа Искра“ ще има успех, защото е ратник на левия комунизъм в България. Левия комунизъм не се яви като плод на личности. Той има корените си дълбоко в измената на III-ия интернационал. Третия руски интернационал направи голямата грешка, като наложи своята (руската) тактика на всички „комунистически“ партии. От там и краха, който претърпе световната революция.

Да живее „Раб. Искра“ носителка на истината по краха на руската и световната революция.

Другари,

Знам, че Ви съм напълно непознат. аз бях преди 3 години в Софийското тесняшко младежко д-во, но го напуснах, защото ме отвърти карриерщината, която се бе промъкнала и в младежкото дружество. В друа организация след това не влезох. Следих редовно „Раб. Искра“. (аз от половин година съм тук). И сега когато първия брой на „Раб. Искра“ ми донесе до знание за преминаване на Ив. Ганчев към „комунистическата“ партия, напълно просъзнах къде трябва да бъде моето място.

Другари,

Мисля, че ще бъде полезен на движението макар и да съм днес далеч от него. аз владя немския език. Ще се опитам да превеждам някои статии из германския левокомунистически вестник, адреса на който, моля да ми съобщите. За целта тук прилагам пощенски марки. Прилагам също така 10 лв. за 10 броя „Раб. Искра“. Пощенските разходи по изпращането на „Раб. Искра“ ще заплатя допълнително понеже нямам на разположение български пари.

Надсвайки се, че втория брой на „Раб. Искра“ е излезъл и че ще го получа заедно с адреса на братския германски вестник оставам

с другарски поздрав: И. М.

Съобщения.

Под печат е устава на Българската Работническа партия и ще бъде готов към 10 т. м. Организациите, групите и отделните другари да съобщат веднага по колко екземпляра да им се изпратят. Цена 1 лев.

В редакцията ни се получават редовно всяка седмица органите на братските нам Английска Работническа Комунистическа Партия — „Работническо могъщество“, на Германската Работническа Комунистическа Партия — „Комунистически работнически вестни“ и на общия Юнион в Германия — „Борба“.

Тези от другарите, които желаят да получават тия вестници да съобщат в редакцията, като внесат и по 50 лева за всеки 10 броя по отделно.

Всички другари получили брошурата „Теснящината пред сжда на комунизма“ се поканват да се издължат, като се има предвид, че сумите привадающа се на ЦИК на партията са напълно внесени.